

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 81.

V Ljubljani, v torek 12. aprila 1887.

Letnik XV.

Ministerstvo Depretis-Crispi v Italiji.

Dva cela meseca čakala je zedinjena Italija, cela dva meseca ugibal je časnikarski svet, kake može da zbere okoli sebe stari, a še vedno mladeniško-častilakomni Depretis. V ponedeljek prisegli so štirje novi ministri kralju Umberto I. Crispi prevzel je notranje zadeve, Zanardelli postal je minister prava, Saracco javnih del, a naslednik Ricotti-ja, ministra vojske, postal je Bertolè-Viale.

Se vé, da so vsi ti novi ministri hudi liberalci in nasprotniki papeževi. Odločilen glas v novem ministerstvu bo imel Crispi, kateri je ne le hud sovražnik cerkve, ampak obdolžujejo ga tudi republikanskih idej. On je mož, kateri je javno rekel: „Katoličanstvo se je preživelo!“ Prej je bil sovražnik Nemcem, a od 1870. leta jim je neki prijazen, dasi ni dolgo temu, ko je v Pariz pisal prav prijazen list. Celo Bismarkovi listi sami dolže ga kot nasprotnika monarhiji.

Občna sodba poznavalcev Italije je, da imenovano ministerstvo ne bode imelo dolžega življenja. Posebno tudi zato ne, ker nekteri listi mislijo, da bode opozicija strastno napadala novo-predelano ministerstvo, da-si si je Depretis začasno pridržal vnanje zadeve, češ, da jih bo izročil onemu, kateri si bode največ zaslug za novo vladu pridobil.

Občno mnenje v blaženi Italiji je vse zbegano, posebno zaradi miru, kterega je sklenil železni kancler nemški z Vatikanom. In to toliko več, ker je bil msgr. Galimberti, poslanec papežev, o priliki slovesnosti nemškega cesarja, na dvoru Bero-linskem tako zelo odlikovan. In res ni dolgo od tega, ko je znani italijanski list „Diritto“ med drugim pisal sledeče besede: „Ako stvari gredo tako naprej, bomo kmalo priče slovesne spreobrnitve Bismarkove h katoliški veri“. Iz vsega se vidi, kako zelo da peče patrijote mlade Italije prijaznost med Vatikanom in mogočno Nemčijo. Že takrat, ko je sivolasi cesar nemški izročil razsodništvo v zadevi španski Leonu XIII., že takrat so Italijani le težko skrivali nevoljo svojo.

In ker se nad Nemčijo maščevati ne morejo, kažejo svojo moč doma s tem, da krivično snujejo postavo za postavu, namenjeno proti cerkvi. Ni še dolgo temu, da je vlada izdala dekret, vsled kterega postane vse premoženje semenišč in škofijstev last posebnih diecezanskih in krajnih komitejev. Ti bodo potem skrbeli za plače duhovnikov in za potrebe cerkvene. Da, da le krepko naprej na potu prosvete in napredka! Toda pride gotovo dan, ko bodo današnji voditelji italijanski z grenkim srcem priznali: „Zmagal si Galilejce“, kot je to priznal še drugače mogočni Julijan, cesar rimski, kakor je ré Umberto s svojo Italijo unità.

Posebno zadovoljni in veseli so rimski listi nad tem, da je odstopil minister vnanjih zadev, grof Robilant. Ta mož je potomec staroslavne družine italijanske. Ko je leta 1885 vstopil v ministerstvo Depretisovo, veselila se je cela Italija, a danes raduje se ista Italija, ker ga ne vidi več med svetovalci Umberta I. Čudno je to, da je prav v času, ko so vsi listi mladega kraljestva pisali proti Robilantu, prišlo zanj odlikovanje iz Berolina. Bivši minister vnanjih zadev se je neki popolnoma zahvalil za vsako diplomatično, kakor tudi vojno službo. Sedaj bode Robilant, ud slavne in katoliške hiše, lahko premišljeval o osodi svoji in o prihodnosti zedinjene Italije, za katero je tudi on daroval izvrstne zmožnosti svoje.

Te domače in potem še zamotane zadeve v Afriki nam jasno govore in pričajo o sedanjem stanju italijanskega kraljestva. Sam Bog vé, kam da še zavozi omahljiva ladija kvirinalske politike. Gotovo pa je, da je vatikanski jetnik, sivolasi Leon XIII., bolj veselega srca praznoval praznike velikonočne, kakor naslednik Vittoria Emanuela s svojimi ministri.

Avstrija in Balkanske dežele.

Naravno je, da se manjše države v boji za svoj obstanek naslanjajo na večje ter od njih dobivajo moralno moč in zaslonbo. Pa tudi večje države

si prizadevajo, da širijo svoj vpliv pri manjših svojih sosedih in množé svojo svetovno veljavo. Tako vidimo, da so balkanske države do najnovejšega časa pri mogočnem ruskem stricu iskale pomoči v dolgoletnem boji proti Turčinu. Črna gora ima še sedaj svoje zaloge v Rusiji; od daljnega severa dobiva redno letno doklado, ker ji domača skalnata zemlja ne donša zadostnih dohodkov. Bolgare je osvobodil turškega jarma ruski meč; ruska kri je tekla na Balkanu za bolgarski narod, ki je dolgo vrsto stoletij zdihoval kot suženj nečloveških zatiralcev. Ruski vpliv se je širil ob Donavi; tudi v sosednji nam Srbiji se je narod oziral vedno le do mogočne ruske države. Zadnji čas je bil, da je Avstrija spoznala svoj pravi poklic ter obrnila svoje poglede na jug. Tu je njena prihodnost, tu naj si išče zvestih zaveznikov. A treba je previdnosti, da se z Rusijo ne zaplete v nevarno vojsko. — Srbija stoji zadnja leta na avstrijski strani, vendar narod ne zaupa popolnoma avstrijski politiki. Pred nedavnim časom je pisal neodvisni radikalni „Novi Biogradske Dnevnik“, da morajo vsi balkanski narodi v odločilnem boji stati pod avstrijsko zastavo.

To pa je mogoče, ako je Avstrija pravična svojim slovanskim državljanom. Dokler se bodo zatirali Slovani pod krono sv. Štefana, Srbi onkraj Save nimajo pravega zaupanja do Avstrije. Bolj neprijazen je Avstriji „Odjek“, glasilo narodno-liberalne stranke. Ta list trdi, da si Avstrija ne pridobi zaupanja srbskega naroda, dokler Srbi na Ogorskem nimajo svojih verskih in narodnostnih pravic. Madjari še vedno očitajo ogerskim Srbom, da so sovražni in nevarni „ogerski državni ideji“, če očitno zahtevajo svoje pravice. Vojaška zveza med Avstrijo in Srbijo je po mnenji imenovanega lista nemogoča, ker bi podpirala le madjarstvo. Iz tega razvidimo, da le nezaupanje odvrča Srbe od Avstrije. Avstrija mora toraj tudi onkraj Litave vsem narodom dati enake pravice in pridobila si bo narode na Balkanu.

LISTEK.

O Bolgarski.

(Dalje.)

10. Edinost pa rusko-turška vojska (1877 — 1878).

Vojska leta 1877, zasedenje Odrina po Rusih, njih razpita neprijaznost do katolištva, vzbujena narodna zavest, želeča zedinjeno Bolgarijo z narodno cerkvijo pod vodstvom eksarhata, vse to je katoličanom jemalo srce, a razkolnike bodrilo, da se je bilo bati za zedinjenje. Mnogi so mislili, da je konec „edinosti“. Vendar je bil ves ta strah pretiran; Rusi se edinosti niso kazali sovražni. O. Brzeska piše:

„Upravitelj je storil, kar je mogel, [da nam je olajševal obiskavanje vasi. Kjer so bile železnice, nam je preskrbel brezplačno vožnjo, ter je naše misijonarje priporočal krajnim gosposkam. Tako smo mogli zopet začeti svoje delovanje, katero so nam preprečile cirkaske in bašibožuske tolpe“. — Neki dopis pravi iz Odrina: „Ruske gosposke so se iska-

zoval prav blagohotne verskim napravam. Dajale so straže, ako so jih zahtevali, in ako so se imeli pritoževati o izgrelih, kakor se godé v vsakem vzetem mestu, to se jim je delala pravica“.

Tudi zedinjenci so se kazali sploh stanovitne. „En vzrok temu je“, pravi o. Brzeska, „da jim otroke brezplačno odgojujemo, pri drugih pa je edini vzrok vera. Tako je tudi več družin, izselivših se v vzhodno Rumelijo, vkljub vsem težavam zvestih ostalo. Nekaj naših vasi je zdaj prideljenih vzhodni Rumeliji, n. pr. Toposlar, Novoselo. Tudi tam so se naši verniki čvrsto držali. Nekega Novoselčana zmeraj preganjajo samo za to, ker je katoličan. Podrli so mu mlin, postrelili desetero drobnice. Vse to prenaša molče, in še nikdar nas ni prosil podpore, kakor mnogo drugih.“

Posebno hvali o. Brzeska katoliške Toposlarce: Razkolniki, tamkaj v večini, so katolikom ponudili, naj svojo ubogo kapelico popusté, ter se vrnejo v razkol. Dejali so: „Zastonj čakate, da se vrne katoliški duhovnik. Če tudi neha negotovost in urednost, se edinost vendar ne more držati, odkar so prišli Rusi“. Katoliki so odgovarjali: „Tudi brez

duhovnikov ostanemo zvesti svoji veri. Sami bomo krščevali svoje otroke, kakor smo podučeni, in svoje mrličé bomo pokopavali sami“. Na razkolnikov veliko začudenje pridejo res misijonarji v Toposlar, prevideni celó z ruskimi potnicami. Našli so jih veliko, ktere so Cirkasi in Bašibozuki napadali, da bi jim vzeli denarja. Brat lajik, ki je spremljal duhovnika, je obezoval ranjence in sicer brez razločka vere, in ta dokaz krščanske ljubezni je deloval tolikanj, da se je več razkolnikov oglasilo za edinost.

Povsod pa se zedinjenci niso pokazali enako trdne. „Bolgarsko-razkolski škof je delal na svojem cerkvenem obiskovanju vse mogoče, da bi katoličane premotil. Po nekterih vaseh ni opravil ničesar; v okolici Malko-Trnovo pa je provzročil nemajhno zmešnjavo. Poslal je dva duhovnika v Magalovo, kjer imamo cerkev. Ta dva sta zbirala družinske očete, ter je prašala: „Ali ste Bolgari ali katoličani?“ Le globoki molk jima je bil v odgovor. „Ker se toraj ne izpoznavate katoličanom, to spadate pod eksarhat, vi in vaša cerkev“, sta dejala pravoslavna popa. Zdaj se dvigne eden Bolgarov ter glasno oporeka: „Jaz sem katoliški, moja družina je katoliška, ostanem

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. aprila.

Notranje dežele.

Dr. Smolka, predsednik državnega zbora, je določil prvo sejo po praznikih na 23. t. m. — Budgetna obravnava pričela se bo 25. ali 26. t. m. Za tem pride na vrsto kvotna postava in carinski tarifi in zavarovanje delavcev. Zadnji dve postavi je namreč gospodska zbornica nekoliko preuredila, zato pridejo nasvetovane preuredbe zopet na vrsto v zbornici poslancev.

Do sedaj je bilo solnčno leto tudi **budgetno** leto v naši državi. Vrše pa se že dolgo časa posvetovanja med obestranskimi ministri in najvišjim računskim dvorom, da bi se budgetno leto pričelo o pripravejšem času. Državni zbor ni mogel nikoli skleniti budgeta do 1. januarja in dovoljevati je moral budgetni provizorij do meseca maja. Najprimernejši pričetek budgetnega leta bi bil 1. julij, kar bodo v Avstriji skoraj gotovo vpeljali.

Ogerska **kvotna deputacija** je že izdelala obširen odgovor na zahteve avstrijske deputacije. Kakor smo že trdili, odbila je vse ugovore. Avstrijska vlada je naznanila v Budapešti, da se 14. t. m. prične na Dunaju ustmene obravnave.

Pretekli teden se je otvorila **železnica Munkacs-Stryj**. Veščaki pripisujejo tej železnici, ki veže Ogersko z Galicijo, veliko strateško važnost. Ko bi se namreč kedaj vnela vojska med Rusijo in Avstrijo, imela bi avstrijska armada varno zvezo z Ogersko. Madjari bi bili radi zapeli Avstrijo v vojsko; a Rusija je sama spoznala, da bi vojska med Avstrijo in Rusijo v vsakem slučaju koristila le Nemčiji. Ta bi postala mogočnejša in nobena država bi ne bila varna pred njo. Rusija in Avstrija bi se oslabil, in Francija bi sama ostala proti Nemčiji. Zato Rusija miruje, in tudi Avstrija pozna nevarnost velikanskega boja.

Avstrijsko-rumunski dogovori niso končani, niti se ne vé, kdaj in kako se bode stvar zvršila. „Presse“ govori o tem 8. t. m. tako-le: Gospodje Ghika, Aurelianu, Cantacucen, Protopescu in Radulescu, člani rumunske deputacije, so odpotovali z jadrnim vlakom državne železnice nazaj v Bukarešt. Temu lakoničnemu poročilu ne dodaje „Presse“ nobenega komentara.

Vnanje države.

O carjevem sprejetju **Katkova** pisali in ugibali so listi že mnogo, sedaj pa „Berliner Tagblatt“ z vso odločnostjo trdi, da car Katkova niti sprejel ni. Kaj hočejo nemški listi doseči s takimi sporočili, ki si v stvari nasprotujejo?! Katkov in njegov list „Mosk. Vedomosti“ presedajo velikemu Bismarku, toraj njegove novine nimajo dobre besede za Katkova in njegov list, in bi radi videli, da bi ga car kar poslal v Sibirijo v pregnanstvo, ali da bi sploh ne hotel nič vedeti o njem. Oboje še menda ne bode zgodilo. Tudi ruski car se mora ozirati na javno mnenje.

Ruska carinja je poslala Katkovu z dijamanti oblepšano sliko carske družine. — Listi poročajo o novem napadu na ruskega carja pretečeno sredo. Ko se je namreč car iz Gačine peljal na kolodvor, prišli so mladega človeka, baje dijaka, in mlado žensko osebo; imela sta pri sebi več bomb. — „Temps“ poroča iz Petrograda, da bo Giers v kratkem imenovan kancelar.

V nedeljo je **srbski narod** postavil v Takovi spomenik svojemu osvoboditelju turškega jarma. Že leta 1804 je „Črni Jurij“ za kratek čas oprostil Srbe, a l. 1813 so zopet podlegli turški sili. L. 1815 pa je Miloš Obrenović v Takovi razvil srbsko trobojnico pred mnogobrojnimi narodom. Vedno je naraščalo število njegovih sobojevnikov, premagal je Turke pri Čačaku in Valjevem, Bošnjake ob Drini

in Albance pri Kragujevci. Črni Jurij je bil le junak in izvrsten vojskovodja. Obrenović pa tudi zvit in previden državnik. Njemu se mora srbski narod v prvi vsti zahvaliti, da si je priboril samostojnost. Revolucija l. 1842 je Miloša sicer pregnala s knežjega stola; l. 1859 pa so Obrenoviči zopet postali vladarji v Srbiji.

Car je sprejel Aristova, predsednika slovanskega društva v **Petrogradu**, katero je pred kratkim slavilo desetletnico svojega delovanja. Car je izrazil, da popolno prizna domoljubje tega društva in da je zadovoljen z njim. Aristovu je podelil red sv. Vladimira III. vrste. Car je sprejel tudi grofa Palena, ki je poročal o iztočni politiki Avstrijski.

Vedno bolj se zamotava **bolgarsko vprašanje**. Države se bojé, storiti resen korak, ker ena drugi ne zaupa. — Bolgarske družine se vsled nevarnosti selijo v Turčijo in Rusijo. Rumunska vlada je že policiji dala povelje, da naj le takim Bolgarom dovoli bivanje v Rumuniji, ki imajo gotovo opravilo. — Stojlov se je prepričal, da je Aleksander v Bolgariji nemogoč.

Iz **Sofije** poroča „Agence Havas“, da Nabokov nabira na Grškem Črnogorce in Macedonce, da jih na grških ladijah prepelja v Bolgarijo.

O **nemški** cerkveni postavi bo centum zopet ponovil v zbornici Koppove nasvete. Bismark se ne bo mnogo protivil, ker jih je že v gospodski zbornici odločno zagovarjal. Nemški konservativci se bodo vstavliali posebno proti redovnikom.

Italijansko ministerstvo sestavljeno je večinoma iz pristašev levece. Crispi ima važno nalogo. Vplival bo tudi na vnanje zadeve ter odločno podpiral vojsko proti Abesincem. Nicotera in Baccarini ostaneta pri opoziciji, Cairoli se ni še odločil. Robilant s svojimi konservativnimi nazori ni mogel ostati v sedanjem ministerstvu.

Angleški ministerski predsednik, **lord Salisbury**, je govoril pri shodu zastopnikov angleških naselbin pomenljive besede. Trdil je, da se morajo naselbine s pogodbami ožje zvezati z državo. Naselbine niso varne proti tujim napadom. — Nova irska postava daje angležkim državljanom mnogo povoda za agitacije. Le za pet dni je zbornica ustavila svoja posvetovanja. Med prazniki pa vabijo poslanci svoje volilce k shodom ter jim vsak s svojega stališča razkladajo politični položaj. Radikaleci hočejo posebno na Irskem razširiti nevoljo proti kazenski postavi.

Turčija se je premislila in ne bo poslala okrožnice do signatarnih držav, da imenuje novega kandidata za bolgarski prestol. Prepričala se je, da bi njena okrožnica ne imela posebnega vspeha.

Zadnjič smo omenili, da sta sir Bidgeway in kapitan Barrow odpotovala iz Londona v Petrograd nadaljevat obravnave z rusko vlado o **afganski meji**. To nalogo sta imela ruski general Kuhlberg in angleški zastopnik sir Lumsden. Vsled zadnje ruske vojske z Afganci je delo zaspalo, ker so Rusi tirjali sotesko Zulfikar in vzhodni del ozemlja med Afganistanom in Turkestanom. Afganci trdijo, da imajo ono ozemlje že nad trideset let v svoji oblasti. — Obravnave, ki se bodo sedaj pričele v Petrogradu, ne bodo imele posebnega vspeha. Rod Ghilzais se je vzdignil; pridružil se jim je general Gholam-Haider-Khan, prejšnji poveljnik Abdurrhmanove armade. Emir je bolan, nepriljubljen in le po mnogih vojaških naborih zbral je nekaj polkov. Angleži sami previdijo, da se njihov varovanec ne bo dolgo obdržal. — Rusi so zgradili železnico proti Buhari in Samarkandu. V sili bi mogli vsak dan po dvanajst vlakov poslati do skrajne meje. Kakor poročajo listi, zbirajo že Rusi svojo armado ob afganski meji. Angleži bodo morali sami braniti svoje ozemlje v Aziji, ker večina rodov ob meji je Rusiji prijazna. Bolgarsko vprašanje se bodo reševali tudi v Aziji.

Izvorni dopisi.

Iz **Velikolaškega okraja**, 8. aprila. (Propad obrtnije.) Dragi bralci! Mislim, da marsikteremu med Vami vstrežem z mojim dopisom, ali še mnogo več pa znabiti takim, ki se bodo norčevali ter rekli, kakor je navada: Kdo nam kaj more storiti?

Povsod se zanimajo višje oblasti, da vsak obrtnik in rokodelc more obrtni list imeti in potem še dohodninski davek plačevati, čemur ne nasprotujem; a pri vsem tem je mnogo takih, ki najboljše dobičke delajo, pa nimajo niti obrtnega lista, še manj pa plačujejo kak dohodninski davek.

Kako je to mogoče? — Pridi v naš okraj in videl boš, kako ti vozarijo Vlahi (Žumberčani) dan za dnevom, voz za vozom vino, katerega tukaj po vsaki ceni prodajajo. Naši krčmarji radi od njih kupujejo vino, ker ga ceneje dobijo, kakor domačega. Zakaj pa se to godi?

Najprvo zato, ker Vlahi nimajo nobenega davka v tej zadevi plačevati; drugič oni ne gledajo na moštvo; ako ti dadó slabo vino, se ti drugi pot ne prikažejo več; tretjič so oni tudi taki, da dobijo vino na upanje v več krajih in vozarijo, dokler jim sodnijski sluga in orožniki ceste ne zapró, potem prodajo konje, voz in posodo, se vé, da ne domá, kjer bi jim upniki ne pustili, ampak v Ljubljani ali kje drugje; slednjič pa jo popihajo, Bog zná kam — včasih celó v Ameriko, le domú gotovo ne.

Ali nimajo višje oblasti za take ptiče nobene postave, da kar po celem Kranjskem brez obrtnega lista prosto kupčujejo? To bi bilo pač dobro, da bi vsi, kateri hočejo kupčevati, morali obrtne liste imeti in pa dohodninski davek plačevati, kakor to domačine zadene.

V **Kredi**, 4. aprila. Dne 20. marca imela je naša, že več kot šest mesecev osiročena duhovnja, vesel dan. Blagoslovljene so bile namreč nove orglje, katere je postavila znana tvrdka bratov Zupan v Kamni gorici. Cerkveno opravilo imel je preč. gosp. dekan A. vitez Jekše iz Kobarida z asistenco preč. gosp. Manzinija, sedanjega oskrbnika. S svojo lepo pridigo napeljeval je preč. gosp. dekan verne k slogi, primerjaje ljudstvo z orgljami, v katerih vidimo velike in male piščale z visokimi in nizkimi glasovi; vse skupaj pa je tako zloženo, da daje lepo harmonijo. Enako naj bi v občini premožni in revni, omikani in ubožci na duhu edino sodelovali v svoj prospeh in v blagor celi občini. Bog daj, da bi lepe besede obilo dobrega sadú obrodile.

Kakor povsod drugod, tako sta si brata Zupan tudi tukaj s svojim 16. delom častno ime ohranila. Postavljene orglje, osnovane po sistemu na stožce, pomnožile so z lepo zunanostjo lepoto cerkveno, in ljudstvo samo pravi: „Zdaj je naša cerkev dvakrat več vredna nego prej.“ Pa ne samo zunanost, ampak tudi glas orgelj je polno doneč in krepak. Delo je solidno sestavljeno in vsaka deščica, ktera bi se imela kedaj odličiti, je še posebej z žebljem pritrdjena. Orglje, katere stanejo 770 gold., imajo sledeče spremane: „Principal“, „Gamba“, „Bordoun“, „Gems-horn“, „Mixtur“, „Subbas“, „Oktavna vez“ in „Pedalna vez“. Te orglje so peto delo, katero sta brata Zupan postavila na Goriškem, in vidi se, da je tvrdka od prvih v bližini, na Livku, postavljenih orgelj jako

katoličan in naša cerkev ostane katoličanka.“ Zbe-gana sta odišla. Tako je en sam človek rešil vse.“

Sicer je dajala vojska katoliškim misijonarjem priložnost, da so vsestransko razkazovali sijajno ljubezen do bližnjega, kolikor namreč so jim dopuščali pomanjkljivi pomočki. Ko pridejo konec julija prvi ranjenci v Odrin, oskrbljevalnice še niso bile dovoljno vrejene. O. Galabert ponudi vladi bolnišnico v Kajiku in hišo avguštincev v Odrinu s 34 posteljami. Bolnišnica ves čas vojske ni bila prazna turških ranjencev, hiša očetov je bila samo en mesec, po napravi državnega bolničarstva. Dalje so stregle po dve redovnice Bolgarkam in Turkinjam v bolnici postavljeni od angležkega odbora, ter so vzdrževale s pomočjo taistega odbora zavetišče za petdeset pobeglih Bolgark, katerim so imele skrbeti za opravilo zimsko obleko in vsakdanji preživek. Sestre so sprejele tudi petnajst zapuščenih dečkov in otrok, izmed katerih jih je več umrlo vsled lakote in ran.

Ako se pomisli, da so sestre vrhu tega oskrbljevale še dvojne sirotišč, v predmestjih Karagaht in Kajik, se mora človek strmé vprašati, od kod je ubožni misijon jemal pomočke za tolika podjetja?

— Vse to se je delalo v zaupanju na božjo previdnost.

Novo polje se je odpiralo krščanski ljubezni, ko so prihajali Rusi v Odrin. Turško prebivalstvo se je skoro vse izselilo, reka 150.000 beguncev se je valila proti Carigradu. V zmešnjavah onih dni je bila zlasti obžalovati osoda od starišev zapuščenih ali zgubljenih otrok. Po cestah je bilo videti mrtvih otrok, ki so poginili od lakote in mraza, ali ki so jih strla kolesa vozov, drugi so tavalj okoli brez pomoči.

V neki vasi, 12 ur od Odrina, so našli Turki 50 otrok, katerih nobeden ni imel čez 10 let. Uboge sirote so bile same sebi prepuščene, umazane in ogrjene, zglojene skoro od mrčesa. Zdaj pa zdaj so jim vrgli kos kruha, za katerega so se trgali, turški tolmač Jaso, ki je bil poslan, da odpomore sirotčinstvu, ni vedel boljšega, kakor obrniti se na o. Galaberta, naj mu pošlje dve sestri. Razun teh je bilo rešenih še 40 zapuščenih otrok. Največ jih je umrlo, prejemši sv. krst, nekaj jih je ostalo misijonu, nekatere pa so stariši zahtevali nazaj.

Misijonarji so celó med vojsko poduk nadalje-

vali in ob enem skazovali dela usmiljenja. V devetih mesecih so dali 217 osebam prehranek ter sprejeli veliko zapuščenih otrok. Obiskovali so bolnice ter pastirjevali pri katoliških vojakihi. — Dva očetov, o. Lampre in o. Šimuski, sta umrla kot žrtev krščanske ljubezni. Prvi, preden je stopil v red Vnebovzetja, se je učil zdravilstva, ter zdaj v Plovdivu vsako jutro obiskoval bolnike, jim raue prevezoval, popoldne pa je učil v šoli. Zjutraj 27. marca 1877 je bil zadnjikrat pri bolnikih, in 6. aprila je bil mrlič. Šimuski, iz reda Vstajenja, je šel za njim 30. marca 1878. — Gospodske so častno priznavale trud misijonarjev z odlikami. Predsednik ministerskega sveta je sestre očitno pohvalil, ter jim poslal nekoliko podpore. O. Galabert je dobil od Turkov, pozneje od Rusov, red odlike. Turško poslanstvo, ki mu je prineslo red, ga je našlo na cesti, ko je šel obiskat ranjence. Zahvali se jim prijazno, da je vlada blagonaklonjena, dene red v žep, pa gré svojo pot naprej.

(Konec prih.)

napredovala. V izgled, kakov glas sta si brata Zupan na Goriškem pridobila, naj služi sledeči primer: Pred nekterimi dnevi obiskal me je imeniten gospod, kteremu sem omenil, da imamo v cerkvi nove orglje. V cerkev gredóč me vpraša, kdo da je orglje postavil; povem mu, da sta jih postavila brata Zupan. „Potem sem gotov, da sta jih prava mojstra delala, ker so mi znana tudi drugod njuna dela“, mi odgovori gospod. In res ga je poskus na orgljah popolnoma zadovoljil. Zato želimo bratoma Zupan, da bi vedno tako vrlo napredovala v čast božjo in v blažilo vernih src.

Iz Trsta, 11. aprila. Po hudi zimi, s katero nas je osrečeval šegavi marcij, nastopili so zopet lepi, da si še hladni pomladanski dnevi. Prijazni solunčni žarki izvalili so zopet mnogo novih cvetlic iz zemlje in po drevji prikazuje se prvo zelenje. Bliža se najprijetnejši čas za naše mesto. Vzbudela narava vabi dan na dan na tisoče sprehajalcev v mestna šetališča, posebno pa v drevored pri sv. Andreji. Tu vidiš sedaj raznovrstne sprehajalce. Gospé v elegantnih opravih, kakor tudi prostega delavca z revno oblečeno družino. Po cesti, odmenjeni vozovom, pa drdrá voz za vozom v kojih sedé bogato oblečeni gospodje in gospé — seveda največ od njih je pokolenja Abrahamovega.

Poleg teh prostovoljnih šetalcev pa vidimo mnogo delavcev, kateri s pridnimi rokami gradijo dan na dan (tudi ob nedeljah) železnico, koja bode pomagala bogatašem množiti premoženje. Delo na železnici vrlo napreduje. Sedaj zasipljejo nabrežje pri malihiu Economu; pripravljajo pa tudi že most čez kanal sv. Karla.

V vredništvu združenih listov „Triester Zeitung-e“ in „Triester Tagblatt-a“ zgodile so se v začetku meseca aprila važne premembe. Žid Hilberg in popruseni Poljak Hugo pl. Koszielski izstopila sta iz vredništva in lastništva. Omenjena lista prevzel je g. Otto, glavni vodja velike tiskarne Lloyd avstrijskega. Je-li se bode načelo listov vsled te premembe kaj spremenilo ali ne, pokazala nam bode bodočnost. — Listi italijanski pa se po svoji lepi navadi zabavajo s tem, da drug drugemu očitajo najgrše napake. Poleg tega prav očitno kažejo svojo simpatijo z bližnjim kraljestvom s tem, da pridno nabirajo za ranjence italijanske pri Dogali. Se vé, da so tudi polni hvale za novo ministerstvo Depretis-Crispi v Rimu. Tudi nemški listi od nekaj časa sem prav prijazno pišejo o Crispi-ju. Vsaj pa je tudi ta veliki patrijot zedinjene Italije poslal pred kratkim časom organu Bismarkovemu kaj poniževalno pismo. Da, taki so ti liberalni možje. Dan na dan menjavajo svoje mneje, ali kakor pravijo, svoja načela.

Procesij vdeležilo se je v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj na tisoče občinstva Tržaškega. Le škoda, da večina izmed njih pride le zijala prodajat in se večkrat prav nedostojno obnaša. *) Vsaj pa tudi ne more drugače biti. Dokler bodo javne oblasti dovoljevale take stvari pisati po časnikih, kakor se piše po listih Tržaških, ne moremo drugzega pričakovati. Vrh tega jako slabo vplivajo na npravncst gledališča naša. Tu sem naj bi prišel g. K. in vdeležil se kake predstave v našem mestnem gledališču, potem bi se še bolj vtrdil v svojem mnenji o modérnem gledališču. Roditelji pa, kateri nočejo in celó ne pusté, da otroci hodijo v cerkev, sami vodijo deco svojo v hrame izpridene Talije, da se tem prej pokvarijo. „Videant consules!“

Z Črnegavrha, 11. aprila. (Nemško Dunajsko pevsko društvo) priredilo je zdaj za velikonočne praznike velikanski izlet v naše Primorje — Reko in Opatijo, ktereza izleta se ima preko 100 izvrstnih nemških pevcev vdeležiti. Njih namen je koncerte dajati v Reki, na dobro tamošnjim ubogim, potem prepeljati se na posebnem parniku v rajsko Opatijo in tudi tam pevske veselice napraviti na čast našemu tam bivajočemu prestolonasledniku Rudolfu in princesi Štefaniji. Ker se Nemei iz daljnih krajev na našem jugu tako odlikujejo, zakaj bi se tudi Slovenci in drugi Slovani bolj živahno gibati ne pričeli? Jaz bi toraj sodil, da bi prav pametno bilo, ako bi Slovenci binkoštno nedeljo (na korist Narodnemu domu) v Ljubljani ali v Postojni velikansko pevsko slavnost priredili, h kateri bi tudi pevske zборе Hrvatsko-srbske, česke in poljske povabili, binkoštni pondeljek ž njimi postojnsko jamo

*) Tudi pri nas v beli Ljubljani je bilo na Veliko soboto videti mnogo nedostojnega pri procesijah. Naj bi taki brezverci vsaj zraven ne hodili! Pa, se vé, kako bi sicer „poželjivost oči“ pasli! Vredn.

ogledali si, in — če možno — še Trst ter po posebnem parobrodu tudi Pulj, Opatijo in Reko obiskali ter tu pa tam povsod pokazali, da ga ni peveca — čez Slovana. Ako ni narodna ravnopravnost za Slovana — prazna fraza, Vam vis. vlada take slovesnosti zabranjevati ne more.

Domače novice.

(Velikonočne procesije) vršile so se v Ljubljani po naznanjenem redu. Vreme sicer ni bilo ravno prijazno, ker je brila mrzla burja, vendar se je povsod mnogobrojna množica vdeležila cerkvenih svečanosti. V stolni cerkvi so mil. g. knezoškof nosili presv. Rešnje Telo; prisostvovali so stolni kapitelj in vsa stolna duhovščina. Procesije se se vdeležili: deželni predsednik baron Winkler, mnogi uradniki deželne vlade, deželne sodnije, finančne direkcije in drugih uradov; deželni odbornik, ces. svetovalec Murnik, kupčijske zbornice predsednik Kušar, župan Grasselli itd.

(Trojna novina.) Narava se je začela v spomladi oživljati in ljudi razveseljuje z novimi cvetlicami; prenovljeni so ta čas tudi vsi pravi kristijani, ko so po zakramentu sv. pokore postrgali stari kvas greha in postali novo testó. Lepo se je prilegala temu času slovesnost nove maše, katero je obhajal v frančiškanski cerkvi P. A. Alač, iz frančiškanske provincije presv. Odrašenika v Dalmaciji. Obiskuje bogoslovne vede 4. leta v tukajšnjem semenišču in je bil po papeževem dovoljenji na praznik Matere božje sedem žalost od mil. knezoškofa Jakoba v mašnika posvečen ter je velikonočni ponedeljek prvokrat Bogu daroval neskončno daritev sv. maše. Arhidijakon pri tej slovesnosti bil je vodja bogoslovskih véd, kanonik preč. g. dr. Klofutar, dijakon je bil preč. gvardijan, P. Placidus, poddijakon pa P. Ehrenfried. Kot levita sta bila P. Alojzij, tudi klerik dalmatinske provincije in sošolec novomašnika, in Fr. Angelus, klerik tukajšnje provincije. Zraven so azistirali še drugi 4 kleriki, dva iz Dalmacije in dva iz Hercegovine. — Govornik novomašniku je bil P. Jožef, ki je po reku: „Slehnerni delavec je vreden svojega plačila“, prav lepo in izvrstno govoril o delu duhovnega na prižnici, v spovednici, pri bolnikih, v šoli in pri altarju — in potem pa, kakošno je plačilo duhovnega.

(Hristos voskres!) S tem pozdravom poslal je v „svetloje voskresenje“ (veliko nedeljo) začetnik družbe sv. Cirila in Metoda g. Ivan Vrhovnik tej družbi sto goldinarjev. Pripisal je svoji pošiljati: „Mesto slovanskega velikonočnega poljuba tlačenemu narodu svojemu pošiljam družbi svetega Cirila in Metoda stotak.“ — Slava blagemu možu!

(XXII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“) se ima, kakor je bilo že razglašeno, vršiti jutri v sredo 13. aprila ob 4. uri popoldne v čitalnični dvorani.

(Imenovan je) dosedanji konceptni praktikant pri deželnem namestništvu v Gradci g. Avgust pl. Fladung konceptnim praktikantom pri politični upravi na Kranjskem.

(Ogenj) je nastal na veliko nedeljo dopoldne v Pauer-jevi hiši na Šentpeterskem predmestji. Ogenj se je vnel v kuhinji ter pokončal mnogo subega mesa. Z grada sicer običajni streli niso naznanili ognja, ker se plamen ni videl, vendar je požarna bramba pod vodstvom g. Doberleta hitro prišla na mesto požara ter obvarovala mesto večje nesreče.

(Požar.) Prijatelj nam piše: „V nedeljo zjutraj „izletelec“ sem na „Gorenjsko stran“, da se navžijem čistega gorskega zraka. Ko ležem od sv. Katarine navzdol proti Medvodam, opazim okoli 1. ure popoldne med Loko in Kranjem sive in črne oblake, valeče se kviško. V kratkih minutah vzdigne se plamen iz-nad smerečja. Požar je moral biti velik.“ — Kakor smo včeraj poizvedeli, gorelo je v Sorški župniji na Godešiči. Vas šteje nad 50 števil; 27 gospodarjem je pogorelo skoraj vse imetje. Silna burja je ogenj nagloma širila. Požarni brambi iz Loke in Kranja ste prihiteli na pomoč, ter rešili, kar je še bilo mogoče. Pač žalostna Velikanoč! — P. n. občinstvo opozorimo na dotično prošnjo v današnjem listu.

(V Št. Petru) pri Novem mestu se odpre nova poštna postaja; prošnja v štirih tednih do c. kr. poštnega in brzojavnega vodstva v Trstu; letna

plača 150 glđ., službena doklada 40 glđ., kavecija 200 glđ. Dvojna poštna zveza med Krškimi in Novim mestom bo namreč tako osnovana, da bo jedna pošta vozila iz Krškega skozi Št. Peter do Novega mesta.

(Duhovske spremembe v Krški škofiji.) Čč. gg. kaplani so prestavljeni: J. Korhon v Zgornjo Belo, Franc Marinič v Železno Kaplo in Franc Treiber v Žabnico.

(Umrli je) v Celjskem kapucinskem samostanu velikonočno nedeljo zvečer ob 7. uri č. g. P. Dijoniz Šemrov v 48. letu svoje starosti. Le kratko časa ga je mučila vodenica. Pogreb je bil danes 12. aprila ob 4. uri popoldne. Naj v miru počiva!

(Vabilo h koncertu) kojega priredi „Narodna čitalnica“ v Ptuiju v svojih prostorih „Narodnem domu“ dne 17. aprila 1887. Vspored: 1. Verdi: Overtura k operi „Nabuccodonosor“, svira vojaška godba. — 2. Dr. B. Ipavec: „Na Preširnovem domu“, moški zbor s samospévom za tenor in bariton in spremljevanjem orkestra. — 3. G. Šebek: „Bolgarski plesi“, svira vojaška godba. — 4. A. Nedvčd: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. — 5. V. Nessler: Slovo iz opere „Der Trompeter von Säckingen“, solo za rog. — 6. F. Gerbič: „Gondolerjeva pesem“, čveterospev za ženske glasove. — 7. Anton Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij“, mešani zbor s samospévi za tenor in bariton in spremljevanjem orkestra. — 8. a) F. S. Vilhar: „Pod oknom“, b) A. Leban: „Slovenska deklica“, solo za rog s spremljevanjem orkestra. — 9. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, mešani zbor. — 10. Dr. B. Ipavec: „Kdor je mar?“ moški zbor s samospévi za tenor, bariton in bas in spremljevanjem orkestra. — Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina za neude 50 kr. Pri tem koncertu sodeluje vojaška godba c. kr. 47. pešpolka iz Maribora. O d b o r.

Razne reči.

— Ruska politika je silnejša, kakor rusko orožje. V Oše v Turkestanu bila je otvorjena rusko-mohamedanska šola koncem meseca januarja. Načelnik tamošnjega okraja, Glušanovski, naglašal je pri otvorjenji, da naj bodo mohamedani tako dobri Rusom, kakor so oni tamošnjemu prebivalstvu. Na to odgovoril je Batir beg, da še nikdar ni bil tak mir v deželi, kakor onih deset let, odkar so pod rusko oblastjo; to šolo pa sprejmejo kakor poseben dar milosti carjeve.

— Znani francoski rodoljub Jacques Kablé je 8. t. m. v Strasburgu umrl. Rodil se je 7. maja 1830 v Alzaciji. Leta 1853 je postal advokat v Strasburgu, 1859 hranilnični vodja, 1881 je bil umirovljen. Leta 1878 je bil v Strasburgu voljen poslancem v nemški državni zbor. V državnem zboru je v imenu alzaško-lorenskega prebivalstva vložil protest proti zvezi z Nemčijo. Za časa obleganja leta 1870 je Kablé vodil podporno društvo za ranjence. Leta 1871 je bil član francoske zbornice in odposlanec alzaški v Berlinu. Nemški državi je bil velik nasprotnik in izgnan bi bil, da ga ni smert rešila prognanstva.

— Največa mesta na Nemškem. Po zadnjem popisu imajo ta-le nemška mesta največ prebivalcev: Berlin 1.276.000, Hamburg z predmestji 486.000, Vratislava 308.000, Monakovo 272.000, Drazdane 254.000, Lipsija 177.000, Kolin 167.000, Frankobrod na Meni 160.000, Bremen 120.000, Norimberk 120.000, Danzig 117.000, Stuttgart 116.000, Šemice 116.000, Strassburg 114.000, Elberfeld 110.000, Altona 109.000, Barmen 105.000 in Stettin 102.000.

— Alpe (visoko stegnjeno gorovje) so že na dveh krajih predrte in železnica iz Nemškega pelja preko gore Brenner na Laško, in preko Št. Gottharda iz Švice v Lombardijo. Ta železnica je posebno na korist Porenskimi deželam. Iz Francoskega gré železnica preko Mont-Cenis-a na Laško, a sedaj pa mislijo še na drugo pot preko gore Simplon v Švici, kantonu Valis. Švicarski zvezni svet namerava laško vlado naprositi, da bi se porazumela z njo zaradi predora, in da bi ž njo sklenila državno pogodbo, kakor svoj čas zaradi prerova preko Št. Gottharda.

— Lov slanikov na Švedskem bil je letos jako izdaten. Do 25. februarja vjeli so jih 329.000 bačev, v vrednosti 637.000 kron. Nekdaj so slanike, kolikor jih niso prodali, v gnoj pometali; sedaj pa pravijo, da bodo iz njih osvalke delali za hrano ribam. — Slaniki so pa tudi muhasti, nekdanj so se prikazovali na bregovih vzhodnega morja, sedaj so pa na teh bregovih popolnoma zginili — in se prikazujejo ob nemškem morji in na Švedskem.

— Štrajk (ostavko dela) so napovedali mrtvogrobeci na pokopališču Kalvarija v Novem Jorku.

Hočejo imeti več plače, pa menj delavnih ur, kakor je že to navadno pri kujačih. Takoj jim niso hotli vstreči. Ako kujanje traja dalje časa, bode nastalo neprijetno stanje v mestu.

— Iz smeti denar. Da se iz slame in šibice denar dela, prav za prav prisluži, je znana stvar; manj znano pa je, da v Parizu iz samih smeti stržijo na leto 6 do 7 milijonov frankov. Pred nekaj leti je mestna gosposka prepovedala smeti metati na cesto, in ukazala, naj se spravijo zjutraj v posode, pa jih bode potem kedo pobiral in odpeljal. Kaj misliti, so li bili ljudje s tem zadovoljni? Kaj še. Tarnati so začeli prostovolni pobirali smeti, ki po noči smeti pospravijo, prebrskajo in kar je le količkaj vrednega, v svoje stanovanje odneso. Javno mnenje jih je poslušalo, dasiravno si kaj takega bolj poda orientalskim mestom, kakor Parizu in cunjarji vsake vrste še sedaj po Parizu po noči smeti prebrskujejo in v denar spravljajo, kar je le količkaj vrednega. — V Parizu se peča s pobiranjem ali prav za prav razbrskovanjem smeti čez 7000 oseb obojega spola, od teh jih pride na Pariz 5200, na predkraje 1800, ki stanujejo zunaj ozidja Pariskega. Vsako noč gredo v mesto, zjutraj pa se povračajo domú z enokolnico težko obloženo. Jako bogata ta obrt ravno ni, k večjemu če zasluži oseba na dan, oziroma na noč tri franke, in vse kar dobé, je k večjemu vredno šest do sedem milijonov frankov. Kake dragocenosti so pa v teh mestih? Morda so koščeki zlatih kovin? Ali so kosei raztrganih vrednostnih papirjev? No, tega tudi v bogatem Parizu na ulice med smeti ne mečejo, drugače ne, ako po nesreči. Ko bi vendar našel kake dragocenosti, mora to naznaniti hišniku dotične hiše; pravijo, da se to navadno zgodi. Cunjar navadno ne dobi družega, kakor kosti, kake odstrižke ali cunje od platna, a nikake steklenine ali odpadke kovin. A tukaj veljá poglavitno: „Množina to stori“. Posamezen komad ni vreden nič, a količina je že nekaj vredna. 100 kilogramov kosti veljá v Parizu 4 frankov, papirja 1—5 frankov, kakoršne debelosti je že; volnatih cunj 40 frankov, kotlovinskih odpadk 80 frankov, pušic za sardine 3 franke, belega stekla 5 frankov, a zelenega 1 frank 20 cent.

Telegrami.

Bukarešt, 12. aprila. Gledé pogodbinih obravnav z avstro-ogersko državo je naznanil v zbornici rumunski minister vnanjih zadev, da so ovire sicer velike, vendar imajo dose-danja posvetovanja ugoden vspeh.

Atene, 12. aprila. Minister vnanjih zadev predložil je zbornici kupčijsko pogodbo z avstro-ogersko državo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
10.	7. u. zjut.	735-23	+ 4.4	sl. vzh.	oblačno	0 00
	2. u. pop.	735-35	+11.6	sr. jvzh.	"	
	9. u. zveč.	737-04	+ 5.8	sl. jvzh.	"	
11.	7. u. zjut.	739-34	+ 7.6	sl. vzh.	jasno	0-00
	2. u. pop.	739-95	+11.2	"	sk. jasno	
	9. u. zveč.	740-82	+ 9.2	"	d. oblačno	

V nedeljo zjutraj slana, jasno in vetro. V ponedeljek dopoldne nekoliko solnea, potem oblačno in neprijetno. Srednja temperatura obeh dni 7-3° in 9-3° C., za 1-7° pod in 0-3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

12. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. — kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	81 „ 95 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113 „ — „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 10 „
Akcije avstr.-ogerske banke	876 „ — „
Kreditne akcije	284 „ 20 „
London	127 „ 20 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 06 „
Ces. cekini	5 „ 98 „
Nemške marke	62 „ 42 1/2 „

Zahvala.

Veže me dolžnost, zahvaliti se zopet blagim dobrotnikom. Po c. kr. okrajnem glavarju, gospodu vitezu Schwarz-u razdelilo se je med pogorelece v Kuteževem dné 31. marca (o pri-liki pregledovanja z zemljemerem, kako se bo zidalo,) 483 gl. v pričujočnosti čast. gosp. Štefan Jenko, vikarja, in tukajšnjih gg. občinskih svetovalecev.

Za izdatne svote se zahvaljujem presrečno v imenu pogo-relecev visoki deželni vladi za toliko podporo; kakor tudi vrlemu gospodu okrajnemu glavarju za toliko truda, posebno pa še gg. Deklevi iz Gradca za visoki znesek 150 gl.; Jan. Brin-šeku in J. Valenčiču, trgovcema v Trnovem, za podarjene reči posebno veliko nove obleke in družega, in preč. g. Mart. Rant-u župniku (po dekanu g. Dr. Strbenec) 3 gl. kakor tudi vsem drugim blagim dobrotnikom. Bog povrni vsem tisočero.

Dolenji Zemun 9. aprila 1887.

Potepan,
župan.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Prošnja.

Silni požar vpepelil je na velikonočno nedeljo o poludne od ene do treh na Godešću gospodarjem 27 hišnih številk skoraj vse imetje; vseh poslopij pa je pogorelo okoli 60, med njimi je tudi ondašnja podružnica sv. Nikolaja. Marsikteri so komaj sami požaru oddli ter svoje življenje rešili, ker se je požar tako naglo zarad velike burje širil. Potem se lahko une, da je večinoma pogorelo vse, obleka in ves živež; enako tudi klaja za živino. Če tudi so nekteri zavarovani za male zneske, so vendar vsi usmiljenja vredni saj za prvo potrebo. Toraj prosim, da bi kaka dobrotna roka kaj revežem pomagala, ker potreba je res velika.

Vredništvo „Slovenca“ in tudi „Zgodnje Danice“ lepo prosim, da blagovoli mile darove sprejemati. *)

Štanišlaj Šranc,
župnik.

*) Se bode zgodilo, čem več, tem rajše.

Vredn.

Po znižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal

IVAN BELEC,

župnik.

Cena knjigi je znižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobí jednajsto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pól v osmerki.

„Katoliška tiskarna“

v Ljubljani

Valvazorjev trg šte. 5.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida. *) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(28)

Anton Krašovic,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni Živin-ski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogo-tere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobredelne lastnosti pri raz-ličnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in naj-važnejšo zdravilo rabiyo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto le-karna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Dober postranski zaslužek

od 100 do 300 gl. na mesec si lahko vsakdo brez kapitala in brez vsakršne rizike pridobi z razpečeva-njem postavno dovoljenih srečk. Ponudbe v nemškem jeziku naj se pošiljajo na glavno menjiško družbo Adler & Comp. v Budapeštu. (3)

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadrni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	7— zvečer	7:00 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag	10:29	10:20	2. 5 po noči	5:25	5:55 zjutraj
Gradec	12:28 po noči	12:55 popold.	6— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor	1:49	2:27	8:20	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragarsko	2:16	—	9—	12:10	3:35
Celje	3:15	3:53	10:30 dopold.	1:45	6—
Laški Trg	—	4: 9	10:46	2: 4	6:23
Zidani Most	3:51 zjutraj	4:44	11:40	2:45	7:11 zvečer
Litija	—	5:29	12:33	3:43	8:32
Ljubljana	5:12	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	10:20
Postojna	6:30	7:55	3:37	7:50	1:58 po noči
Št. Peter	6:52	8:19	4: 8	8:23	2:48
Divča	7:19	8:53	4:46	9: 2	3:59
Nabrežina	8:16	9:39	5:54	10:14 dopold.	5:40 zjutraj
Trst Prihod	8:42	10. 5	6:30 zvečer	10:50	6:30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadrni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8:30 zvečer	7— zjutraj	10— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:19	7:32	10:51	7:17	8:44
Divča	10: 3	8:27	11:56	8:31	11: 5
Št. Peter	10:33	9: 3	12:56 popold.	9:25	12:34 po noči
Postojna	10:51	9:24 dopold.	1:21	9:51	1:16
Ljubljana	12: 7 po noči	10:52	3: 7	12:20 po noči	5— zjutraj
Litija	—	11:31	3:57	1:15	6:17
Zidani Most	1:24	12:40 popold.	4:59	2:22	7:50
Laški Trg	—	1: 3	5:22	2:47	8:25
Celje	1:59 po noči	1:20	5:42	3: 8	8:54 dopold.
Pragarsko	3: 2	—	7:13 zvečer	5— zjutraj	11:15
Maribor	3:29	2:50	7:58	5:55	12:30 popold.
Gradec	4:55 zjutraj	4:25	10:25	8:20	4:35
Mürzzuschlag	6:54	6:54 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:35 zv. Prih.
Dunaj Prihod	10—	10:00	6— zjutraj	4— popold.	—

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

	zjutraj	zjutraj	popold.	zvečer
Št. Peter Odhod	7: 5	9:15	4:20	9:40
Reka Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
	zjutraj	popold.	popold.	zvečer
Reka Odhod	5:45	10:25	5:25	8:15
Št. Peter Dohod	8: 8	12:32	7:50	10:16

Divča—Pulj.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Divča Odhod	9:10	4: 5	9:10
Pulj Dohod	12:44	8—	12:26
	zjutraj	zjutraj	popold.
Pulj Odhod	5—	11:52	4:20
Divča Dohod	8: 17	4:30	8:11

Nabrežina—Gorica.

	zjutraj	zjutraj	dopoldne	zvečer	zvečer
Nabrežina Odhod	4—	8: 9	10: 8	5:48	10—
Gorica Dohod	6:40	9: 4	11:23	6:59	11:37
	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Gorica Odhod	5—	9:24	4:45	8: 9	10:30
Nabrežina Dohod	6:41	10:41	6:52	9: 8	—

Zidani Most—Zagreb.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer
Zidani most Odhod	4: 5	4:40	12:50	5:15
Zagreb Dohod	6:51	9:30	4:23	8:00
	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Zagreb Odhod	8:25	1:33	8:01	10:28
Zidani Most Dohod	10:59	4:21	12:33	1: 4

Pragersko—Kaniža.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Pragersko Odhod	3:35	9:35	8:10
Kaniža Dohod	6:17	1:15	11:35
	popoldne	zvečer	zjutraj
Kaniža Odhod	2:45	11:20	5:20
Pragersko Dohod	6:12	1:28	8: 7

Maribor—Celovec.

	dopold.	popold.
Maribor Odhod	9:15	3: 5
Celovec Dohod	1:52	7:30
	popoldne	zjutraj
Celovec Odhod	1:55	8—
Maribor Dohod	6—	12:10

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.